ಗುರುಸ್ತುತಿ

ವೇದಾಂತಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

శ్రీ రస్తు.

గురుస్తుతి

అల్లంరాజు లక్ష్మీనారాయణశర్మ

విరచితము.

ఇది

పండితులచేఁ బరిష్కృతమై

విశాఖపట్టణమున

శ్రీ శారదామకుట ముద్రాక్షరశాలలో

ముద్రింపఁబడి

ప్రకటింపఁబడియె.

1918.

శ్రీరస్తు.

ఉపోద్ఘాతము.

శ్రీ మదల్లంరాజు లక్ష్మీనారాయణ శర్మగారిచే రచింపంబడిన గురుస్తుతి పరిశీలించితిమి. పద్యములు మిగుల రసవంతములై యున్నవి. ఇందలికవిత్వము మృదుమధురముగా నున్నదని మా యభిప్రాయము. ఇదివఱకు నెక్కండ్రుకవులు భక్తియుక్తులై తమ యిష్టదేవతలంబులపై శతకంబులు చెప్పిరి. ఆమార్గము నిప్పటివారుగూడ నవలంబించుచునే యున్నారు. కాని తమకు విద్యాదాన మొసంగిన గురువుగారియం దమితమగు భక్తిని నిల్పి తత్సూచకముగా నిట్టి శతకమును వ్రాసి ప్రకటించినవా రిదివఱ కెవ్వరు లేరని మాతలంపు. ఈవిషయమున నీగ్రంథకర్తగారే ప్రథములని మానిశ్చయము. అజ్ఞానాంధకారము తొలంగునట్లు విద్యగఱపిన గురువుగారియందుం గృతజ్ఞత గనంబఱచుచు నిట్టిగ్రంథములు వ్రాయుట యుత్తమకృత్యము. ఇట్టి వింకను, నాంధ్రభాషలో వెలువడుగాకయని కోరుచున్నాము.

ఇట్లు,

గుమ్మా శ్రీరామరాజకవులు.

సీ॥ సత్యంబె నిత్యంబు ♦ స్వాంతంబునం దెంచి
వ్యత్యయంబుల దోసి ♦ వఱలు నెవఁడు
సత్పాత్రదాతృత్వ ♦ మిత్రిత్వములు గల్గి
శత్రుహీనుఁ డనుచు స ♦ చ్చరితుఁ డెవఁడు
సర్వధర్మంబుల ♦ నిర్వహించుచు నిల
గర్వవిహీనుఁడై ♦ గడచు నెవఁడు
కీర్తిసంపాదక ♦ కేవలకార్యుండు
కోల్లాను చెల్మియు ♦ కోసరుఁ డెవఁడు

గీ॥ భావుకుం డయ్యె నతఁడు ♦ భావమందు
బుద్ధివాత్సల్యగరిమ నిం ♦ పెంపుగాంచు
నా మహాదేవ విభుఁడె ♦ తాత్వికమున
సచ్చనొసఁగించె సిద్ధాని ♦ న మహిలోల.

ఇట్లు,
అల్లంరాజు లక్ష్మీనారాయణశర్మ.

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీమత్పరమగురవేనమః.

గురుస్తుతి.

ఉ॥ శ్రీగణనాథు భారతిని
చిత్తమునం దలపోసి యీకృతిన్
బాగొనరింపఁగా మిగులఁ
బ్రార్థనచేయుచు భక్తి, సన్మహా
యోగి! భవత్పదాంబుజము
లుల్లమునందు నుతించెదం, గృపా
భాగమునిల్పి నాయిడెడి
పద్యశతంబును గొమ్ము సద్గురూ॥ 1

క॥ ధర నల్లమరాట్కులమున
మెఱయుచు శ్రీరాజయోగ • మే ఘనమంచున్
దిరముగ బోధలనిడుచు
న్బరఁగవె? శ్రీపేరరాజ • నామమునగురూ?॥ 2

క॥ భువి సద్భక్తులఁ బ్రోవఁగఁ
బ్రవిమల గురుమూర్తివగుచుఁ • బావనధాత్రి

దివిజుఁడవై గొలపోయిలున
నవతారమ్మెత్తితివిగదా, పరమగురూ? 3

క॥ ఇలలో శంకరుకంటెను
సలలితముగ బుద్ధుకంటె • సరసమ్ముగ నీ
వెలమి నొసంగెడు బోధల
వలనన్నా బాధలెల్లఁ • బాసితిని గురూ!॥ 4

ఉ॥ వాయువుచేత నీరదము
వాసి వియత్పథమెల్ల నిర్మలం
బై యలరారు చందమున
నారయఁ బామరు లుర్విలోన దు
ర్ధీయడఁగించి ముక్తి గని
తృప్తి వహింతురు నీదుబోధచే
నోయి, మహానుభావ! నను
నోరిమితో దరిఁ జేర్పు సద్గురూ!॥ 5

క॥ ఆయాసమయము లందున
యాయాచిహ్నములు గలిగి • యారవికరణిన్
ఆయాసరహితకాంతిని
వ్యాయామము లేక యొసఁగి • భాసిలవె? గురూ! 6

ఉ॥ వందనమయ్య నీకు బుధ
వందితగాత్ర! జోహారు యోగరా
ద్వందితపాదపద్మయుగ!
వందనమియ్యదె, సత్యవాక్ఛ్రీ

నందితశిష్యబృంద! యిల
నాకిఁక వేఱొక దిక్కు లేద! యా
నందముఁ జెంద నీకృపను,
నాకిడ వే? తడ వేల? సద్గురూ॥ 7

క॥ పేరునను యోగమున నీ
వారయ నందందురాజ • వయి బోధలచే
నీరజనయనుని ఘనవే
ణూరవసమసుఖము మాకు • నొసఁగవె? సుగురూ! 8॥

క॥ నమ్మని వారలఁ జూడవు
నమ్మిన హితబోధచేత • నయము దలిర్పన్
రమ్మని రమ్యంబౌ భా
వమ్మిడుదువు నీకుసాటి • వారేరి? గురూ॥ 9

శా॥ సంగీతంబునఁ బెద్దవంచు నిలలో
జాటంగ లేదో, ఘనుల్
అంగీకారముగన్ సుయోగివని
యత్యంతమ్ము శ్లాఘింపరో,
శృంగారంబుగఁ జుట్టు ముట్టు నల నీ
భృత్యాళికెల్లన్ భవ
త్సంగానంద మొసంగ లేదా కృపచే,
సామీ! మహాసద్గురూ॥ 10

క॥ చూడఁగను బీదవనహా!
సకలంబు నొసంగు • వేల్పువు తండ్రీ!

జాడలను దెల్పి శిషుదయ
నోదకుమని చేరఁదీయు నాయనఁగ గురూ ॥ 11

శా॥ బాధల్ చాలఁగఁ జెందు నాదుమన మీ
బంధంబుల న్వీడఁగా
బోధల్ పెక్కులొనర్చుచున్ సుఖములన్
బొందింప లేదో మదీ
యాధివ్యాధుల నెల్లఁ ద్రోసి, నిజశి
ష్యానందసంధాన, నీ
గాధల్ ధాతకునైన నెన్నదరమే!
కాపాడవే? సద్గురూ॥ 12

శా॥ ఆధివ్యాధులడంచి ప్రోచితివి నా
యాలి న్దగన్ బుత్త్రికన్
గాధల్ లేవిఁకఁ గామ్యముల్ పడలెను
గ్రాహ్యంబు హెచ్చె న్గడున్
సాధూత్తంసమ! త్వత్ప్రసాదమహిమన్
సౌఖ్యంబులం జెందితిన్
బోధానందమయా! యనంతమహిమా!
ప్రోవంగదే? సద్గురూ॥ 13

క॥ సురలన్, రాజుల, వేడిన
వరమీయర! యిత్తురేని • బహ్వల్పము, నీ
వరుదుగఁ గోరిన నొసఁగెదు
పరమితిలేనట్టి పదవి • పరమేశ! గురూ! 14

క॥ వేషము భాషయు నెలమిన్
భూషణములు చిత్రగతుల • బోధామృతమున్
భేషనఁగాఁ దగు గాత్రపు
ఘోషము నీకబ్బె, నిజము,• గుణగణ్యా! గురూ!॥ 15

ఉ॥ పూర్వమునందు శంకరుఁడు,
బొందెను మానుష దేహ మప్పుడా
పూర్వులు వారియందుఁగల
పూజ్యత నెంచఁగ లేక పోయిరే?
పూర్వమునందు మేమయినఁ
బూజలఁ జేయుదు మందు రిప్పుడీ
యోర్వఁగలేని పామరులు,
యోగి! నినుగ్గన లేక సద్గురూ!॥ 16

చ॥ బలులయి రక్కసుల్ సురల
వంచనసేయఁగ నిన్ను వేఁడినన్
వలదికఁ బోరటంచు బలు
బాసలు బల్కి సుధ న్గడింపఁగా
వలనగు మార్గమున్వెదకి
బాగుగ నీవు సురాళిఁ దన్పుచున్
వెలఁదిగమారి, మాయవగ
పెంపునవారలఁ గూల్చవే, గురూ!॥ 17

చ॥ ఇల మము రాక్షసాళివలె
నెంతయు బాధలొనర్చు చుండుగా

బలియగు నీమహాప్రకృతి
భాగుగ దాని నడంచి నీకృపా
బలము నొసంగి ప్రోచితివి
భాసుర! నీవిపుడీనరాకృతిన్
వలనుగఁ బొంది భక్తులకు
వాంఛలిడం దగదోయి! సద్గురూ॥ 18

క॥ ప్రకృతికి బ్రహ్మస్త్రింబవు
వికృతికి నెన్నంగ వేద • వేద్యుఁడవనఘా
సుకృతికి బోధకతంసుఁడ
వ కృతుల కాధారమూర్తి • వఖిలేశ! గురూ!॥ 19

శా॥ ఏసారాంశము చూడ లేదు మహిలో
నెన్నంగ లేదింతయున్
దాసానందునిఁ గొల్వ లేదు మఱి నీ
తా వెన్నఁగా లేదు, నే
నీ సంసారపు నూతిలో మునిఁగి యెం
తే బాధలన్ బొందితిన్
వే సాయంబు నొనర్చి చేర్పుదరి న
న్వేడ్కన్ సదాసద్గురూ!॥ 20

మ॥ నిదురందున్ దగఁ దెల్వియందు మఱి నీ
నేస్తంబె కాక్షించి ని
న్నెదలోఁ జేరిచి నమ్మినాఁడ నిఁక నే
నెవ్వానిని న్వేడ నో

సదయాంతఃకరణుండ! సత్కృపను స
న్సంతుష్టునిం జేసి నా
హృదయంబందు వసించియుండఁ గదవే
హృత్తృష్ణవాయన్గురూ॥ 21
శా॥ నాశక్తిన్ దగ నిన్నుఁజూచితి నహా
నాతండ్రీ నీవెప్పుడున్
ఈశత్వంబున భక్తకోటి నిలలో
నింపొందఁగాఁ జేయుచున్
నాశంబొందక తేజరిల్లఁగను నా
నాక్లేశముల్ వాయఁగా
పాశంబుల్ దెగఁగోసి ప్రోవఁగదవే!
పాలింపవే! సద్గురూ॥ 22
ఉ॥ అన్నయుఁ దల్లిదండ్రులు ని
జాప్తులును న్మతి బాంధవాళియున్
గన్నన నీవె నాకయితి
కాంక్షయొకించుక లేక యెప్పుడున్
వెన్నుఁడ! నేస్తకాఁడ! నిను
వేమఱు నాహృదయాంతరంబునం
దెన్నుచు సేవచేసెదను
దీనుని నన్గృపఁజూడు సద్గురూ॥ 23
క॥ పరధనతరుణీవాంఛలు
పరఁగంగను జన్నినాఁడె • పాపితి వనఘా!

కరపవె! జ్ఞానానందము
కరిఁబ్రోచిన కమలనాభ • కరణిన్ సుగురూ! 24

ఉ॥ పావననామ! యోగికుల
పాలక! సద్గురుమూర్తి వందితా!
తావకబోధనామృతము
దాఁగొన నెట్టిమహానికృష్టుఁడున్
సేవిత విష్ణుపాదుఁడయి
శీఘ్రమె సౌఖ్యము లందుచుండు సం
భావితుఁడై సుమూర్తి నెడఁ
బాయఁ డెదన్ గడుచిత్రమౌగురూ! 25

శా॥ వృక్షంబుల్ ధనధాన్యముల్ వనములున్
వేదంబులున్ గోవులున్
బక్షుల్ భూములు మానవుల్ దివిజులున్
ప్రాణంబులున్ బాటయున్,
నక్షత్రంబులు చంద్రసూర్యులును భూ
నాథుండు సర్వేశుఁడున్
దక్షత్వంబున నీవయుంచనవె వే
దంబుల్ సదా సద్గురూ! 26

చ॥ కరమునఁ గృష్ణగానచిటుకల్
ఘటియించియుఁ దంబురాశ్రితిన్
అరుదగు ముద్దుమృద్ఘటము
నంబకృపాసదుపాయవృత్తియున్

నిరతము గోపబాలకుని
నెమ్మిమనమ్మున నమ్మిపాడుటల్,
సరసమెలర్ప దేవముని
చందముతై తనరారు సద్గురూ॥ 27

శా॥ సంసారంబను సర్పరాజము నరుల్
సందష్టునిం జేయఁగా
కంసారిం దగఁ బాడుచుండుట యమో
ఘంబైన మంత్రింబుగా
హంసాచ్ఛాదన కృష్ణగానచిటుకా
హ్వానమ్ములన్ జేయుచున్
ధ్వంసాపాదవిషంబు పాపెదవుగా
దత్తుండవై సద్గురూ॥ 28

చ॥ భవమును బోలు సత్కృపల
భాగ్యముకీలు మహాకటాక్షముల్
నవనవ దేలు సత్కృతులు
నాయకుబోలు సురూపసంపదల్
బవనుని బోలు యోచనలు
భావనమేలు సుహృత్ప్రసారముల్
దివమును బోలు దేజములు
దేవరపాలుగదా సదాగురూ॥ 92

చ॥ యతియున మెట్టిదో తెలియ
దయ్య! గణంబులు బ్రాసలన్న నా

విత మిసుమంత నేనెఱుఁగ
వేదము సంస్కృత మాంధ్రమున్ గతా
గతముల స్వప్నతుల్యములు
గాని సమంచిత యోజనుండవై
సతతము నిన్ను గొల్చుటలె
సర్వము నాకిఁక శ్రీజగద్గురూ॥ 30

చ॥ ఎంతయు సొంపనన్ భ్రమల
నింపి నిజంబగు ముక్తిమార్గమున్
బంతిల దాని బోకడచి
భావమునన్ దలపోయ భూతనై
వంతలబెట్టు నీప్రకృతి
బంధములన్ దెగఁగోసి పోవవే
వింతగ నీదుదాసునను
వేడ్కఁ జెలంగఁగ శ్రీజగద్గురూ॥ 31

క॥ నీనామము నీమముతో
దానాడిన దుఃఖచయము • దా నడఁగు నిలన్
బోనాడుదు వల మాయను
నీనాయను భేదబుద్ధి • నిలపవుగ! గురూ॥ 32

ఉ॥ పట్టగరానివాడ వని
బండితులెల్ల వచించుచుండగా
దిట్టరినైనవాని కది
చెల్లమటఁచును బల్కినాఁడ వా

గట్టితనంపు ద్రోవలను
గట్టిగ నిన్ నుతియింతు దెల్పు నా
కిట్టులటంచు దాసుడను
వేగమె దీనపరా, జగద్గురూ॥ 33

ఉ॥ భక్తునిప్రాపు యార్యజన
భావసుదీపు సురాజయోగ సం
సక్తునకింపు దాసునెడ
సత్వము నింపు మహాఘజాలపుం
వ్యక్తికి దెంపు బామరుల
భారము దింపు మహానుభావులన్
ముక్తికి బంపు నీతనుపు
మోదపు నీడగు చూపు సద్గురూ॥ 34

క॥ వచ్చెనిక కలియుగంబని
చెచ్చెర ప్రళయంబు లేక • జీకాకుదగన్
బుచ్చన్ వెలసితి విటులన్
మెచ్చన్ బండితులు మిగుల • మేదిని సుగురూ॥35

చ॥ అరయగ వేశ్యకాంత ధన
మాదిగ నెంచి విటున్ గడించు న
ట్లరుదుగ మాయలన్ మెలగి
యాసలఁ దా గురుమూర్తియందు, మై
నిరకుగ నుంచి బొందుఁడిక
నీతిని ముక్తిసుఖంబులంచు బల్

దిరముగ వేదముల్ పలుక
దీన నినున్ మది నమ్మితిన్ గురూ॥ 36

క॥ ప్రకృతినడంపన్ మార్గము
సుకృతియె యని యీవు ముద్దు • సుద్దులుపలుకన్
వికృతిన్ గోరుచు నరులు పు
రాకృతి వీడంగ లేరు • రమ్యముగ గురూ॥ 37

చ॥ జలములయందు పద్మముల
జాయ గనంగనె బోయి బాలకుల్
జలములయందు జొచ్చుక్రియ
జాలగభోగములన్ మరంగి యీ
జలములబోలు మాయవగ
జిక్కగముగ్గి నిను స్దలంప రో
జలజవ్రాదాంతరాళ! నను
జాలిమెయిన్ కృపనేలవే? గురూ॥ 38

క॥ మృత్యుంజయుఁ డత్యుగ్రత
మృత్యువు దానడచి వేడ్క • మేదిని మనినన్
అత్యుత్త మాంతలీలల
వ్యత్యస్తము లేక బ్రికృతి • వధ గొనవె గురూ॥ 39

క॥ తమము గలిగి నినుదూరిన
తమవారలటంచు నెదను • తలపవె? నీ పు
త్రముఁడ, తమోహర! వారలు
భ్రమ విడి నిను గొల్వలేదొ • బాగుగసుగురూ॥ 40

ఉ॥ ఎందరో నీచమానవుల
దేర్పడరాతిని దైవమంచు బల్
వందన మాచరించెదరు
వహ్వారె! యేమిది బల్కసిగ్గులౌ
పొందుగ మాటలాడుచును
పున్నము లెచ్చెడి నిన్నుగాన నో
సుందరగాత్రి! దానుఁడను
చోద్యమెలర్పగఁ బ్రోవు సద్గురూ॥ 41

ఉ॥ అంతయు నీవెయంచు గడు
నాసలఁజెందెడి నన్ను మాయ బల్
వంతలబెట్ట నెంచెడిని
వహ్వారె! దానిజయింపనోప నీ
వింతలనెల్ల మాన్పి నను
వేమరు నీకృపనేలు నిన్ను నే
మంతన మొప్ప నమ్మితిని
మాన్యుఁడ! దానవరా! జగద్గురూ!॥ 42

క॥ నీధ్యానమె యాహారము
నీధ్యానమె రక్తికరము • నిజదాసులకున్
నీధ్యానమె సౌఖ్యంబిడు
నీధ్యానమె ముక్తికరము • నిధులును సుగురూ॥ 43

క॥ రామయన దుర్ఘ్నిలనఘమని
వేమరు వేదంబు వలుక • వింతగ కుజనుల్

రామను సేవించితిమిఁక
భ్రామికములు లేవటంచు ♦ బలికెదరుగురూ॥ 44
క॥ కబ్బంబులు జూచితిఁ గదు
నిబ్బర మిసుమంత లేదు ♦ నీతు లెఱుంగన్
దబ్బర లెఱుఁగను సత్య
మ్ముబ్బితి రక్షింతువనెడి ♦ యూహనుసుగురూ॥ 45
మ॥ కో॥ భారమెల్ల నడంచినాదగు
భావమందు వసింపుచున్
ఘోరమౌభవబంధసంఘము
గూల్చివేగమె నన్ను నిం
పారఁజూచియు నీసుసత్కృప
పాత్రిజేయవె దాసుఁడన్
దారిఁజూపగ లేరు నాకిల
దాతలెవ్వరు సద్గురూ॥ 46
మ॥ కో॥ పేరరాజను రూపమొందియు
ప్రేమభక్తులఁ గాచెదో
వేరు నీసరి వారలెచ్చట
లేరు లేరని జాటఁగన్
సూరిసంఘము నిన్ను వేఁడుక
జూచుచుందురు రెప్పుడున్
పరిశక్యము నిన్ను నెన్నఁగ
నిమ్మహిన్ సదయా గురూ॥ 47

మ॥ కో॥ రాముఁడోయల సోముఁడోయన
రమ్యతం గడుచల్లనన్
భీముఁడోయల ధాముఁడోయన
భీకరత్వము ధీరతన్
కాముఁడో యల దేవుఁడోయన
కామమున్ దగుశక్తియున్
నీమ మొప్పఁగ నీకుఁగల్గెను
నిక్కమయ్యె జగద్గురూ॥ 48.

ఉ॥ రాముఁడవీవ యంచనఁగ
రాదు దలంప మహానుభావ! నిన్
సోముఁడటంచు బల్కితిని
శోభవహింపద యయ్యెదింక బల్
భీముఁడటంచు నాడితిని
బేలతనంబది గూడ నయ్యెయో
భామను వీడుటన్ గళల
వాడుట గర్వము నొందుటన్ గురూ॥ 49

క॥ పుట్టితివి గట్టు జేర్పఁగ
దిట్టరివై మాయతలపు • దీయుచు నిలలో
నిట్టె నినున్ దూరెడి యా
కట్టన్ గట్టున్ యముండు • కాదనక గురూ॥ 50

క॥ నిజముగ నిన్నది నమ్మితి
నిజమనునది నిజము నిజము • నిజముగ నిజమే

భజిరంజన సుజనాంజన
విజయుగ నన్ జేయుమయ్య • వేగ మె? నుగురూ॥ 51

ఉ॥ నీదయ గోరుదానునకు
నీమము తేల? ధనంబు తేల? యా
వేదము లేల? లంచమును
బీదతనంబున నేల? శాస్త్రి పుం
వాదము లేల నిశ్చలత
భావమునందున సర్వమీవుగా
కాదని దానిబోకడచి
గాంచవలెన్ పరమున్ జగద్గురూ॥ 52

క॥ ప్రిమదమ్మను సుధ నాహృద
యమునందిడి నీదుదాసు • నాలింపవె నీ
సముచితహృదయాబ్జమధుర
సముకై యల్లిదవము చేతు • సాకవె? సుగురూ॥ 53

క॥ నీవాసిత లేఖనందియు
నావాసితదవర్చనట్టి • యంశము లెల్లన్
నీవాసిలు వరకు గాంచుదు
నేవాసితయోగాని యమృత • ము దెడివి సుగురూ॥ 54

క॥ ఇదిగాదిల నిదిగాదని
మది నెన్నుచు సర్వమీవె • మహానీయుయునన్
విదులై కోవిదులై ఘన
ముదమున నిన్ జెందెదరుగ • ముక్తి వరగురూ॥ 55

ఉ॥ పున్నెములన్న సౌఖ్యపుఁ
భోగములన్న మరంగె దెప్పుడున్
భిన్నములన్న భావమున
వెల్గుచునుండును నీకథాచయం
బన్నెనొ? సిద్ధుగల్ వాడము
నయ్యెనొ? నిన్మది నమ్మితంచు నా
పన్నతగోలచేసితి న
దెట్టులు గాతువొ? నన్ను సద్గురూ॥ 56

శా॥ ఎందుంజూచిన రాజవంచు భువిలో
నేనెంచి నిన్వేడఁగా
బొందంజాలవు జాలినించుకయు నీ
బుత్రుండఁగానా? నినున్
బొందంగోరితి బ్రోవుమా? యటులు నా
పొర్పాటులం ద్రుంచి వే
సందుం జూపఁగరావె నీవెఱతే నా
సామీ సదా సద్గురూ॥ 57

శా॥ జ్ఞాతుండన్ భవదీయసేవకుఁడ నీ
సంబంధుఁడన్ బంధుఁడన్
నీతుల్ గోరెడి వాఁడ నీసుతుఁడఁ
గా నే సత్కృపం జిల్కి సం
ప్రీతిన్ జ్ఞానగుణప్రసారమది
దీపింపంగ బోధింపవే

కాతర్యంబును బాపవే తెలుపవే
కాపాడవే సద్గురూ॥ 58

క॥ నమ్మినవానిని బొమ్మన
నిమ్మహిజనులెల్ల నిన్నుఁ • హేళింతు రయో
కమ్మని సుచరితుఁడనఁగ
పొమ్మనవిఁక ధైర్యమబ్బ • పుణ్యాత్మ గురూ॥ 59

మ॥ తొలిజన్మంబున నేమిసల్పితిమహో
తుచ్ఛాత్ములై మిక్కిలిన్
వెలియై రొప్పెడి పాపరాశిని మమున్
వే నీకృపన్ బ్రోచితో
మలిజన్మంబున బ్రహ్మ మొందుఁ డనుచున్
మాతండ్రి నీవెప్పుడుఁ
దలపందుండి కటాక్ష మీ విడగదే
దాసావనా సద్గురూ॥ 60

మ॥ ఘనసాంసారికవృత్తుల న్గడువగా
గాంక్షింప ముజ్జేసితో
మనమెప్డన్ గురునామకీర్తనముచే
మాయన్దగన్ బాయుచున్
దినముల్ జేయఁగనెంచి ప్రోచి తిప్పుడో
దీనావనా యిల్లునీ
వనయంబున్ గృపనెన్న బాధ్యుఁడవహో
యార్యా? సదాసద్గురూ॥ 61

ఉ॥ పెద్దలగూడ బుద్ధి నిరు
పేదలఁజూడఁ గృపారసంబు లే
దద్దిర గొప్పవారిఁగన
నాత్మను సంతసమంద లేను, నా
కెద్దిర సద్గుణంబు నిజ
మెన్ని ననున్ గడజేర్పవేమొ, నా
బుద్ధిని నమ్మియుంటి సుమ
కోపము మానవె? ప్రోవవే? గురూ॥ 62

క॥ నిన్నె న్నెద నామదిలో
మన్ననమెయి దైవమంచు ♦ మాన్యుఁడ! ననునీ
కన్నకుమారువిధంబున
మన్నింపవె దాసపక్ష ♦ మహనీయ! గురూ॥ 63

క॥ ఈకలి జను లెల్లప్పుడు
నాకలిగొని త్వరితగతిని ♦ హాయని వేడన్
ఆకలిని దుంచికావవె
భీకరతరమూర్తివయ్యు ♦ భేషనగగురూ॥ 64

ఉ॥ అరయపింగళాఖ్యఁదన
రారెడు వత్సరమందు దివ్యమా
ధీరత వ్యాసపౌర్ణమిని
దేవరకారణ మిచ్చి ప్రోవవే
సూరిజనాబ్జభృంగ ఘన
శోభనమూర్తి కృపారసోక్తి నిం

పారఁగఁజూడ వేడెదను
　　　　బాలనసేయవె? నమ్మితిన్ గురూ॥ 65

శా॥ ఆనందాంకితమైన మోము సుమన
　　　　స్సంధానుఁడౌ రామసాం
ద్రానందంబున భేదముల్వెలుగు
　　　　చత్యంతమ్ము పాడంగ నీ
వానందాంశిత రేఖనొప్ప భవదీ
　　　　యంబైన యుద్యత్కృపా
దానంబిచ్చియు బోధించుచుండెదవుగా
　　　　దాసావనా సద్గురూ॥ 66

మ॥ శ్రీమలన్ బాపి యమోఘమున్ ఘనమునౌ
　　　　సామ్రాజ్యమీ వేదొ యో
సుమనఃకాయ! మహానుభావ! గురురాట్
　　　　స్వామీ! సదానందమా!
విమలాంతఃకరణా! సుధీజననుతా!
　　　　వేదాంతవేద్యా! సుహృ
త్తమ! విద్యాధిక! దేవ నీదు కృపచే
　　　　దాపంబు లారున్గురూ॥ 67

చ॥ తాల్చిటినిజూచి సర్వమని
　　　　తల్లడమందెడి కామరుణా బలెన్
ఏటికి భ్రాంతి జెందెదరు
　　　　యీదఁగరాని మహాప్రవృత్తు లీ

పాటికి గట్టిపెట్టి గురు
పాదరజోసుఖ మందుఁడంచు బల్
ధాటిగబల్కి బోధలిడి
ధర్మములన్ దయచేయవేగురూ॥ 68
క॥ ఇహాతరణమ్మొఱుఁగక సేఁ
దహాతహా గొనుచుంటజూచి • తండ్రివలె న్నీ
వహాహా! మహాదేవ మహా
మహిమను నాకొసఁగి వెతలు•మాన్పవె?సుగురూ॥
క॥ మహిని మహాదేవా! నా
కిహసౌఖ్యము లెల్లగల్గె • నేమిాపుణ్యం
బహహా నారాయణ? గురు
మహిమసుమా?మరువమాను•మా?యనవె?గురూ॥
ఉ॥ తానిలఁజేయు గర్మములు
దప్పక యెప్పటికైన భుక్తముల్
గానివి పాయజాలవని
గారికలెల్ల నెరుంగఁ జేయఁగా
నానని బండితుల్వలుక
నయ్యది యోర్వక నిన్ను వేడఁగా
బోనివిపోవ నేసి తగ
బుద్ధుల భూమిక లీయవే? గురూ॥ 71
ఉ॥ అప్పుడు నీవు పెద్దపురి
యందున నాదగు భక్తినెన్నుచున్

దప్పులనెల్ల ద్రోసితగ
దాసుని పీనిగ్రపన్ గసన్ వలెఁ
దప్పకయంచు నెంచి కడు
తాలిమి నీవరు దెంచి ప్రోవవే
యెప్పటికైన నీమహిమ
నెన్న ధరందరమౌనె? సద్గురూ। 72

ఉ। చిన్నతనంబునందు పితృ
ప్రేమను దాసు కుమారుజూచి నా
కన్నకుమార? యిట్లనిన
కమ్మనిక్షీరమొసంగుదంచు బల్
మన్నికతోడ బిల్చి పలు
మాటలజెప్పియు పాలనీయఁడే
యన్నయ మెప్ప బోధలిడి
యయ్యమృతంబిడవే జగద్గురూ॥ 73

చ। మధురము జూచి బాలకులు
మంచిదటంచు భుజించి రోగులై
వ్యధగొన తల్లి కారమిడి
బాధలడంచిన రీతి నన్నువే
వృథయగు నీమహాప్రకృతి
బాపియు నీదగు బోధనాసుధా
కథలిడి కావవే? సుజన
కామితదాయక! శ్రీజగద్గురూ। 74

ఉ॥ చిన్నలకెల్లఁ జిన్నవయి
శ్రేష్ఠులకెల్ల గడింది పెద్దవై
సన్నుతయోగివర్యులకు
చాలగ రాజవు నయ్యుఁ బ్రేమనా
పన్నులకెల్లఁ దండ్రివయి
పామరులన్ దరి జేర్పనోడవై
కన్నన వేడ తాతవయి
కాచుచునుంటివి గాదె సద్గురూ॥ 75

ఉ॥ బోధల నోడు దేనియలు
బుద్ధులనోడు కృపారసత్వమున్
మాధవునోడు సత్కృతులు
మంచిగబాడు మహానుభావముల్
శ్రీధరుఁడాడు సత్కథలు
ఛిద్రములూడు కృపాప్రసారముల్
బోధలనూడు నీప్రకృతి
భూమిక లేదు నిజంబు సద్గురూ॥ 76

చ॥ ఎన్నఁడో తుచ్ఛకార్యముల
నేరక చేయుట యిట్టిరూపమై
కన్నన బాధ హెచ్చెడిని
కావగ లేదిల నాకు నిక్కమా
పన్నత నున్నవాఁడ నను
బాలన చేయఁగ దిక్కు నీవె న

న్నన్నక యొప్పుమైదలచి
యేలుమయా? సుదయామయా గురూ॥ 77

క॥ అని నిన్ మదిదలపఁగ నన్
ఘనమగు వ్రణబాధనుండి • గడపియు నాదౌ
మనమందు నిడవె? వేడ్కను
దినదినమును వృద్ధిబొంద • ధీరాత్మ! గురూ॥ 78

క॥ ఏమిది బాధరవంతయు
లేమికి దగుకారణంబు • లేదిదివింతే
సామిని దలచితివీనిని
సేమముడిగి వెడలె నింత్రి • జాలము నుగురూ॥ 79

క॥ అంతట నామరునాటనె
సుంతయినను కారణంబు • జూపక జితికెన్
వింతం జెంతలవారలు
సంతసపడి గురుకృపార • సమనిరినుగురూ॥ 80

క॥ ఈసంసారపు తమమున
నేసందును గానలేక • ఝూజనులెల్లన్
దోసంబు లొందగని యా
వేసంబులు మాన్పవేడ్క • వెలిగడవె? గురూ॥ 81

చ॥ అజ యతిసత్వబుద్ధి మెయి
నాడుచుఁ దా తృణమున్ భుజించుచున్
నిజమగు భూస్థలిన్ వదలి
నేరక నూతను మున్గునట్టుగా

నజనుత! సౌఖ్యము ల్గొనెడి
యాసను నీప్రకృతిన్ మునుంగగా
విజయుగఁ జేసి వ్యాధులను
వేడ్కను మాన్పవె? శ్రీజగద్గురూ॥ 82

చ॥ అడవులయందు మౌనివరు
ల్గాకులు మేయుచు నీదుసత్కృపన్
బడయఁగ వేచియుండ భవ
బంధములన్ దెగఁగోసి ప్రోచితో
నడుపడి హీనుడై జడుఁడు
నర్మిలి నిన్దరి జేర వేడఁగా
నడవుల నేమికద్దనుచు
నాదరణం బిడ వే? జగద్గురూ॥ 83

ఉ॥ అందఱు నీవె సర్వమని
యాధిదొలంగియు వారిశక్తులన్
బొందుగ నీకొసంగి కడు
బూజలఁ జేయఁగ నే నశక్తిచే
గుందుచునుంట యీవుగని
కఱ్ఱడనం చెద నెంచి యాకృతిన్
బొందుగఁ జేయు శక్తి నిడి
బోధ నొసంగ వె? శ్రీజగద్గురూ॥ 84

క॥ గురురూపంబయి గుఱినిడి
సురుచిర రూపమ్ము నెంది • సుఖముల నిడి బల్

సరసత బోధలనిడి భూ
సురుఁడన ధర దేజరిల్లు • చుంటివి సుగురూ॥ 85

మ॥ కో॥ నాడుకృష్ణుఁడు శిథిలచేలుని
నమ్మఁబోచిన రీతిగన్
వీఁడు భక్తుడటంచు సర్వము
వేడ్కనిచ్చియుఁ గావవే
లేఁడు నీసరివాఁడు జూడగ
లీలలందు నిజంబుగన్
తోడునీడయు నీవె నాకిఁకఁ
దోవజూపవె? సద్గురూ॥ 86

ఉ॥ ఏమిది యీవె సర్వమని
యెల్లరు బల్కఁగ వేడినందుకే
రామియు లేదు పైని గడు
రాయిడి బెట్టితివౌర దేవ ని
న్నేమన నేమి వచ్చెడిని
నేలకో నిన్నది నమ్మినాఁడనో
సామిగబోవరావె యిఁక
జాలము సేయగ నేలసద్గురూ॥ 87

ఉ॥ చాలగ శిష్యులబ్బిరని
జాలము సేసెదో వీనిఁబోవగా
నేలని యెంచినావో కన
సామెతలామెడీఁ జాలుఁజూలు నీ

పాలనఁజూడఁ జిత్రమిల
పామరు సన్ దరిజేర్ప వేలొకో
కాలము వ్యర్థమాయెడిని,
కావనిచో నిను నీభువిన్ దివిన్
చాలగహీనుడంచు దగఁ
జాటెద సుమ్మ నిశమ్ము సద్గురూ॥ 88
క॥ ఏమీగురువర! నిన్నో
సామీయని జాలబిలువ ♦ చలమెంచెదవా
కామాతురుని విధంబున
వేమారు దలంచుచుంటి ♦ వే ప్రోవుగురూ॥ 89
క॥ శిలలోని ప్రాణి మనిచెడు
నలనేత వె? నీవుగాన ♦ యహరహము న్నే
నిలసంసారాటవిలోఁ
దలపోయుచు నుందు ముక్తి ♦ దాయకసుగురూ॥90
క॥ వెఱ్ఱివిధంబు నిడు నా
మొఱ్ఱలవిని కావవేర ♦ మోహనరూపా!
యెఱ్ఱని జూడ్కులఁ జూడక
కుఱ్ఱఁడ ననుబ్రోవుమయ్య ♦ గుణగణ్యగురూ॥ 91
ఉ॥ నిద్దురయందు జాగ్రితను
నీమములందు సుఖంబులందు నే
ప్రొద్దును నీదు సత్కృపను
బొందెడి నిక్క పు నిశ్చలత్వమే!

యద్దిర యీాయ వేమి నిను
యాచనఁ జేసితి, లేనివాఁడ వా
ముద్దుల మోముువాఁడ! యిఁక
మోదము నింపవె వేగ, సద్గురూ॥ 92

క॥ ఏలా నన్నిటు విడిచితి
వేలాజాలంబ దేల ♦ వేలాలీలా
మాలాధారుఁడ నన్నిల
మేలాశల నిన్ను వేడ ♦ మేలిడవె గురూ॥ 93

ఉ॥ కింకరులన్న రారు దరి
కేశవుడన్న సదాథరించు బల్
బింకముతోడ బ్రహ్మమును
భేషన నొందు నదొక్క వేళలన్
జంకని సంతసంబాదవు
జాలగ బాపవయంబులోడు ని
శ్శంకత జాఋ శంక లిలఁ
జక్కని నీకృపగల్గువానికిన్
వంకలు లేక యిట్టిఘన
భాగ్యములబ్బెడి శ్రీగజద్గురూ॥ 94

క॥ గురువరు కరుణను సరసగ
మరగిన నరుడమరు కరణి ♦ మఱి మఱి యలరున్
ధరనని ధీరత ధీవరు
లరయుదు రనిశమ్ము నిన్ను ♦ నార్యా! సుగురూ॥ 95

ఉ॥ సారమొకింత లేదు గన
జక్కఁగఁ గన్పడుచుండునయ్య సం
సారపువ్యూహమున్ గెలువ
జాలక నీపదపద్మయుగ్మ మిం
పార భజించుచుంటి నను
బాలన చేయర బాపపంక్తికిన్
దూరుడ నాదుదోసముల
ద్రోయుమయా కరుణామయా గురూ॥ 96

శా॥ ఈరాజ్యంబులు భోగముల్ గృహచయం
బింపౌఱ దారాదులున్
పారావారము లీనిధుల్ వనములున్
బానీయముల్ నీమముల్
సారాంశంబులు వేదముల్ స్మృతులు సం
సారైకసౌఖ్యంబులున్
తారాదుల్ సకలంబు నీదుకృపకున్
దాఁసందుఁ దగ్గున్ గురూ॥ 97

క॥ ఈపుట్టుట లీజచ్చుట
లీపదవులు జంతుకోటు • లీభువనచయం
బీపవనుఁడాది సర్వము
నేపగు నీయిచ్ఛగాదె • యీశాన! గురూ॥ 98

శ్రీసద్గురువృత్తములు

ఓంకారార్చిత ఓం శ్రీం సుగురోమ్
సృష్టిస్థితిలయకారణ సుగురోమ్
నిరావలంబ సుఖాస్పద సుగురోమ్
స్థూలసూక్ష్మకారణ హర సుగురోమ్॥ 99

ఆధివ్యాధిభయ హరణ సుగురోమ్
అరిషడ్వర్గ వినాశన సుగురోమ్
అశేషజీవాంతరపర సుగురోమ్
అణువాది మహత్పర్యంత గురోమ్॥ 100

సతతానంద ప్రదాయక సుగురోమ్
సకల భూత సంరక్షిత సుగురోమ్
సర్వవేద సంభావిత సుగురోమ్
సర్వశుభద మంగళమిదె సుగురోమ్॥ 101

కారణకార్యా ధారక సుగురోమ్
కపటనాటకా వేశిత సుగురోమ్
కరుణాసార సువృష్టిద సుగురోమ్
కృష్ణగాన చిటికాధర సుగురోమ్॥ 102

త్రిగుణాతీత పరాత్పర సుగురోమ్
తుర్యాతీత సదాస్థిత సుగురోమ్
తమోవిభేదక సద్గుణ! సుగురోమ్
దాసాంతర్గతవాసిత సుగురోమ్॥ 103

బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాత్మక సుగురోమ్
బగళోపాసక బలయుత సుగురోమ్
బోధనామృతా దాయక సుగురోమ్
భవభయవనదావానల! సుగురోమ్॥ 104
మహాదేవోపాధిదమ త్సుగురోమ్
మత్కుటుంబ కారణదాయ గురోమ్
మమపాపౌఘ వినాశక సుగురోమ్
మామక మహనీయాత్మక సుగురోమ్॥ 105
నందనందనామోదితసుగురోమ్
నాదబిందు కళనాయక సుగురోమ్
నిఖిలధర్మ సంపాదిత సుగురోమ్
నిర్వికల్పసంభూతా సుగురోమ్॥ 106

ఉ॥ నీతులగోత్రిముల్గలిగి
నేర్పున జగ్గయ వెంకమాంబకున్
ప్రీకటలీల బుట్టి ధరఁ
బ్రాభవ సద్గురుమూర్తి సత్కృపా
శీకర వేడుచుంటి నను
జేరఁగఁ దీయవె! యాదిమూర్తి నీ
వోకమనీయగాత్ర భర
మోపగజాలను బ్రోవుసద్గురూ॥ 107

చ॥ తెలియనివాడనం చొరులు
దిట్టెద రేమొ యటన్న భావమున్

బలిమినిదాోసి నీకృపయె
 బాగొనరించు నటంచునెంచి యీ
విలసితభక్తి గ్రంథమును
 వేడ్కను జెప్పితి భక్తుడన్ భవత్
కులజుడగాన దీనిగొను
 కోరికదీర దయామయాగురూ॥ 108

ఉ॥ మంగళమయ్యనీకు శుభ
 మంగళమయ్య మహానుభావ శే
మంగళమయ్య దాసజన
 మాన్యుడ మంగళదాయకంబు నా
మంగళహారతిన్ గొని సు
 మంగళదాయక నన్నుబ్రోచి స
న్మంగళకైతకన్నియను
 మానక కైకొను శ్రీజగద్గురూ॥ 109

క॥ నను లక్ష్మీనారాయణ
యని గడువాత్సల్యమొసఁగి • యందురు సుజనుల్
ఘనమగు నీపదపద్మము
లనుదినమును గొలుచువాఁడ • నార్యాసుగురూ॥

ఇట్లు,
అల్లంరాజు లక్ష్మీనారాయణశర్మ.

10323